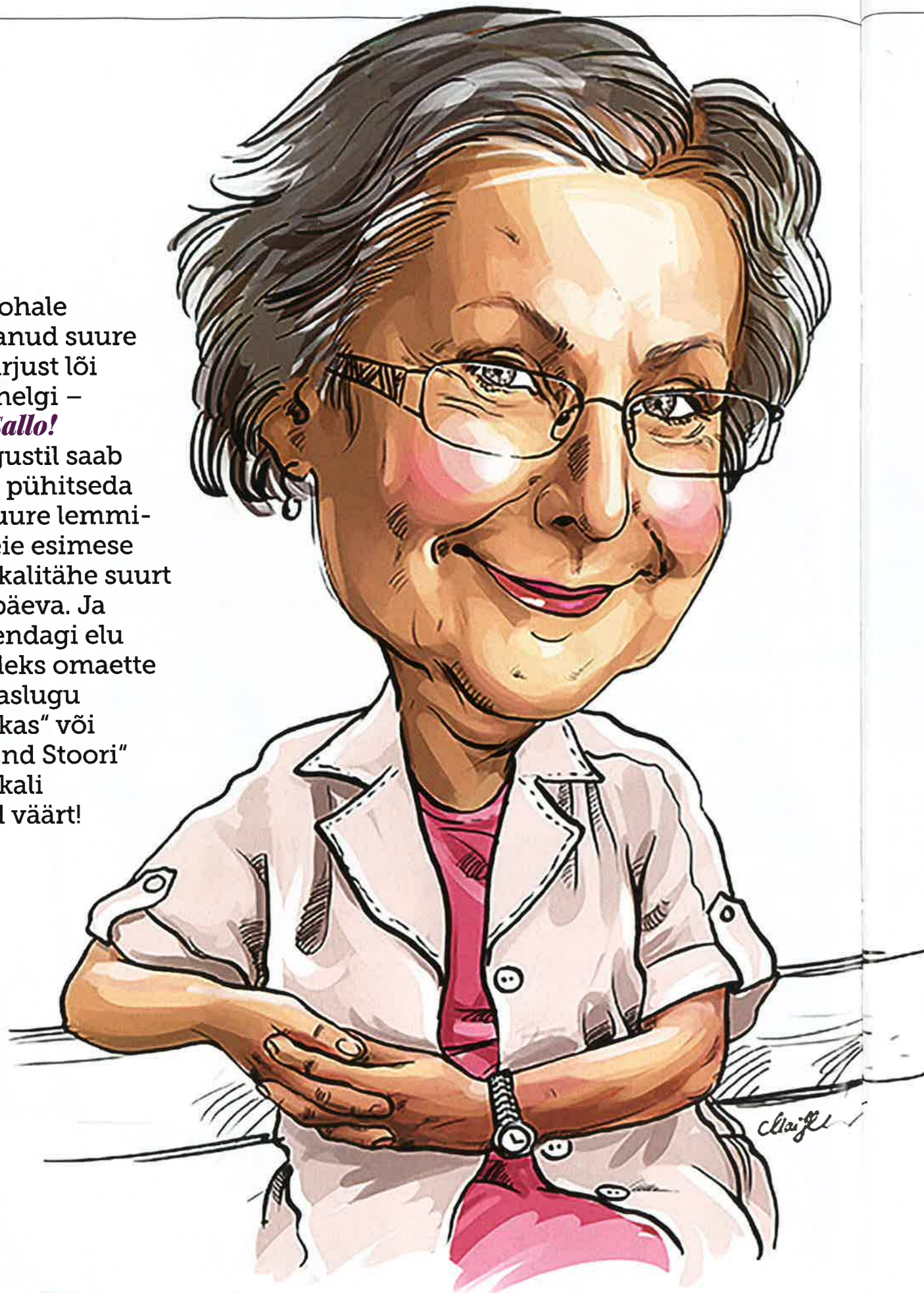

Eesti kohale lahvatanud suure sõja varjust löi jumal helgi – **Helgi Sallo!** 10. augustil saab rahvas pühitseda oma suure lemmiku, meie esimese muusikalitähe suurt sünnipäeva. Ja Helgi endagi elu lugu oleks omaette "muinaslugu muusikas" või "East End Stoori" muusikali süžeed väärt!

Helgi Sallo

75!

TEKST: Meelis Kapstas ŠARŽ: Mai Schultz PILDID: arhiiv

Kas on Eestimaal kuulnud veel puhtama allikaveena helisevat häält! Aga kaardistame hakatuseks: **MEIE HELGIGA ÜHTEAEGU** sündisid seal kusagil Inglise- ja Ameerika ilmale sealne muusikalihääl Barbra Streisand...

NÄITLEJAGEENIGA. Helgi vanemad – isa, juuksur ja vahel Estonia abikooris laulnud Richard Sallo ja margariinivabrikus töötanud ema Erika kohtusid Tallinnas ohvitseride suveaias, kus mõlemad kuldsele Eesti Wabariigi ajal käisid näitemängu harrastamas. Juba Erikalgi olnud ilus hääl ja unistus saada näitlejaks, kuid sellele tõmmanud tema ema äkiliselt kriipsu peale: tema oma last laiale teele ei lase!

Aga väike Lilleküla plika Helgi ajas naabrilastega endale koeri, kasse ja kanu publikuks. "Need kippusid muidugi jalga laskma, ei osanud me suurt kunsti hinnata."

Helgi sündis 10. augustil, 1941(!). Oma elulooraamatus mäletab ta tagantjärele legendi: "Isa ja ema olid arutanud, et kui neil sünnib tüdruk, siis võiks panna nimeks Mall. Sel augustipäeval, kui mina sündisin, olnud nii särava päikesega ilm, et tulevane ristiema hõisanud: "Mis Mall! Vaadake, kuidas kõik ümberringi särab ja helgib. See laps on Helgi!"

Tegelikkus oli see, et juulis 1941 nabisid venelased isa Richardi (nagu Raimond Valgregi) Punaarmeele. Nädal pärast Helgi sündi murdsid sakslased lahingutega Tallinna. Hiljem sai Erika teada, et Richardki kustus, nagu paljud teised eesti mehed, tööpataljonis Uuralites. Vaid kolmekümne viieselt. Väikesel Helgil vedas, ta sai hea kasuisa, kelleks sai emast 11 aastat vanem rahulik teerullijuht Jaan Kütt, ja üksteist aastat noorema poolõe Ingridi... Teerulli peale võttis paps Helgit mõnikord ka: "Ma olin nagu seitsmendas taevas! Liigutasin kange ja teised Lilleküla lapsed vahtisid mind, näod kadedusest rohelised." Teisalt mäletab Helgi: "Terves Lillekülas ei aevastanud ka keegi nii imeliselt kui Ingrid! Mina olin juba suur ja tavaline laps..."

Oma isast on Helgil vaid mõned fotod. "**KURADIKE SILMIS** – nagu minu kohta on vahel öeldud – on pärit temalt," usub Helgi. "Kogu oma särtsule vaatamata olen pärinud emalt asutuste kartuse. Ma kardan jubedalt asjaajamist."

MÄRTSIPOMMITAMISE ÖÖST:

"Ema oli otsustanud, et me ei jää oma üürikorterisse ega pommivarju maja pesukööki nagu tavaliselt, vaid lähme eemale, kaugemale. Ema

jooksis mind enda järel vedades varjendi poole. Tal olid jalgasid sukasilmad jooksid, ta oli oma sääred kuskil ära kriimustanud või olimegi mõlemad joostes kukkunud. Ma ei saa seda ööd mäletada, sest polnud ju veel kolmeaastane. Pigem on sellest räägitud ja ma ainult kujutan ette, et mäletan. Ema vaist ja mu kaitseingel otsustasid mu saatuse." Puumajast Endla ja Koidu tänava nurgal, kus asus nende üürikorter, jäi pärast märtsiööd vaid auk. Praegu on seal bussi- ja trollitpeatuse. "**MA JÄIN ALLES**, olen siin ja täiesti olemas," ütleb Helgi.